

РЕШЕНИЕ

№ 15705

гр. София, 29.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 15.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4498** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Макро Транс БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ап.1, чрез управителя му, срещу РА № Р-22221422002897-091-001/22.12.2022г., издаден от Б. И. Б. – началник сектор, възложил ревизията и Н. К. К. – гл.инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 368/24.03.2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, с който на дружеството са определени допълнителни данъчни задължения за ДДС по ЗДДС общо в размер на 335 780,00 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 27 328.47 лв. за д.п. от м.05.2021 г. до м.06.2022г.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соочи, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства, обосноваващи реалното извършване на доставките, фактурирани с процесните фактури, издадени от доставчиците на дружеството. Позовава се на практиката на СЕС. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Директор на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде

оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, на основание чл.161, ал.3 от ДОПК да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22221422002897-020-001/09.06.2022г./ л. 37 от делото/, издадена от Б. И. Б., началник на сектор, оправомощен със Заповед №3-ЦУ-753/05.05.2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, Заповед №3ЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. на изпълнителния директор на НАП и Заповед №3-ЦУ- 1044/09.06.2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП / л.32-36 от делото/, за установяване на задължения за ДДС по ЗДДС за д.п.01.04.2019г. – 30.04.2022г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена по електронен път на 13.06.2022 г. / л.38 от делото/ Заповедта е изменена със ЗВР № Р-22221422002897-020-002/06.07.2022г., ЗВР № Р-22221422002897-020-003/12.09.2022г. и ЗВР № Р-22221422002897-020-004/12.10.2022г. / л.40-48 от делото/ в които е добавен нов д.п. за ревизиране от 01.05.2022-30.06.2022г. и срока за завършване на ревизионното производство е определен до 11.11.2022 г. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок не е спазен. РД е издаден с № Р-Р-22221422002897-092-001/30.11.2022г./л.49-120 от делото/, връчен по електронен път на 21.03.2022г. В законоустановения срок не е постъпило възражение срещу РД. В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р-22221422002897-091-001/22.12.2022г., издаден от Б. И. Б. – началник сектор, възложил ревизията и Н. К. К. – гл.инспектор по приходите, ръководител на ревизията.

С ревизионния акт е направена корекция на декларирания от дружеството резултат по ЗДДС за периодите от м. 05.2021 г. до м. 06.2022 г. включително. Корекциите са вследствие отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 002 798,15 лв. по фактури, издадени от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД /967 862,75 лв./, „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД /20 094,40 лв./ и „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД /14 841,00 лв./. В резултат, с процесния РА не е възстановен декларираният от дружеството ДДС за ефективно възстановяване - в размер на 666 581.42 лв., като е установен ДДС за внасяне в размер на 335 780,00 лв., с лихва в размер на 27 328.47 лв.

С цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, в хода на ревизията са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА. по смисъла на чл. 120, ад. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37. ат. 3, от ДОПК, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени три искания за представяне на документи и писмени обяснения - № Р-22221422002897-040-001/04.07.2022г., №Р-22221422002897-040- 002/12.07.2022 г. и № Р-22221422002897-040-003/ 09.09.2022 г.

На основание чл.45, ал.2 от ДОПК , в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на спорните доставчици: „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД, „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД и „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД. Извършени са насрещни проверки и на други

задължени лица: „ДАС ГРУП 2000“ ЕООД- издало на ревизираното лице фактури за наем и ремонт на МПС; „СИГМА ГОЛД“ ЕООД - основен клиент на ревизираното лице. На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са връчени искания на трети лица: „СКАНИЯ Ф. БЪЛГАРИЯ“, „ВФС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „У. ЛИЗИНГ“ и „ОТП ЛИЗИНГ“ - собственици на част от превозните средства по договорите за наем с „ДАС ГРУП 2000“ ЕООД.

С протоколи №1784551/13.10.2022 г. и №1784554/27.10.2022г. към доказателствения материал по преписката е присъединена информация, получена от А. по заявки №Р-2221422002897 и №Р-2221422002897-2/26.10.2022г.

Извършени са и други процесуални действия, подробно описани в РД.

1. Относно „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД:

През данъчни периоди м. 09.2021 г., м. 10.2021 г., м. 11.2021 г., м. 12.2021 г., м. 01.2022 г., м. 02.2022 г., м. 03.2022 г., м. 04.2022 г., м. 05.2022 г. и м. 06.2022 г. ревизираното лице е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 967 861,95 лв. по 634 /шестотин тридесет и четири/ фактури, издадени от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД.

Фактурите са издавани в периодите от м. 07.2021 г. до м. 06.2022 г. Всички фактури са с предмет на доставките - гуми, части и консумативи за МПС-та.

С искания за представяне на документи №Р-22221422002 897-040- 001/04.07.2022 г. и №Р-22221422002897-040-002/12.07.2022 г. от ревизираното дружество са изискани фактурите от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД. както и всички документи, относими към фактурите, издадени от това дружество.

В отговор на искането ревизираното лице е представило само 4 фактури от общо 634 - те фактури от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД, по които е ползвало данъчен кредит на размер на 967 861,95 лв. Представени са фактури с номера №[ЕГН]/12.07.2021 г., №[ЕГН]/03.07.2021 г., №[ЕГН]/10.08.2021 г. и №[ЕГН]/10.07.2021 г. с ДДС общо в размер на 4 425,80 лв. Към всяка от тези четири фактури има приложен фискален бон, стокова разписка, приемо-предавателен протокол и заявка.

Допълнително от ревизираното лице са представени извадки от счетоводни регистри, договор за поръчка, справки за разплащанията с процесния доставчик, пътни листове, вътрешни приемо-предавателни протоколи за предаване на консумативи и сервизни карти за извършен ремонт на превозни средства и влагане на резервни части. Всички тези документи са представени от ревизираното лице без да се твърди и доказва връзката им с фактурите, по които е ползван данъчен кредит.

Също така в РД се подчертава, че всички тези документи са представени без оригиналите и дори - без копията на фактурите, към които следва да се отнасят. Ревизиращите органи приели, че до издаването на РА и след това ревизираното лице не е доказало, че разполага с документ по смисъла на чд. 71, т. 1 от ЗДДС за упражненото право па данъчен кредит в размер на 963 436.15 лв. но 630 /шестотин и тридесет/ от фактурите от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД.

Независимо от наличието на самостоятелно основание за отказ на данъчен кредит - чл. 71, т. 1 от ЗДДС, ревизиращите са проявили необходимата процесуална активност за събиране на доказателства за реалността на доставките по спорните фактури и от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД.

Резултатът от насрещната проверка на „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД е обективиран в протокол №П-22221422126245141-001/22.08.2022 г. В отговор на връчено искане за представяне на документи е вх. №П-22221422126245-ПРД-001-И от 16.08.2022 г. са

представени само Справки - декларации /СД/ за ДДС за м. 07, м. 08, м. 09. и м. 10.2021 г., както и уведомления за приемане на СД и дневници за продажби за същите месеци. След приключване на насрещната проверка са представени допълнително документи за „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД. На 01.09.2022 г. и на 09.09.2022 г., на електронен адрес на орган по приходите m.hristova@хо04.nra.bg са представени документи от електронен адрес [електронна поща]. чрез физическото лице И. С.. Представени са част от документите, изискани при насрещната проверка на „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД. както следва: сканирани фактури, стокови разписки, протоколи и заявки с получател „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД, договор за поръчка от 01.07.2021 г. между „МАКРО Т. БГ“ ЕООД и „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД, счетоводни регистри на „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД, оборотни ведомости, главни книги, хронологични регистри на сч. сметки 411, 4532, 702 и писмени обяснения. Приложени са и фактури за предходни доставки с издатели „НИКАР ПЛЮС“ ЕООД и „МИЛЯК БГ“ ЕООД и получател „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД.

В получените електронни съобщения, в поле „изпратил“ фигурира името И. С.. При проверка в информационните масиви на НАП е установено, че И. С. е прехвърлил дружествените дялове на „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД на Б. Н. на 18.11.2020 г. От 26.11.2020 г. Б. Н. е вписан в Търговския регистър /ТР/ при Агенция по вписваният, като едноличен собственик на капитала и представляващ „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД. И. С. не е бил нито собственик, нито управител на „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД в периода на представяне на документите - м. 09.2021 г., както и в периодите на издаване на процесите фактури от м. 07.2021 г. до м. 06.2022 г. При тези данни ревизиращите са отбелязали, че не е ясно в какво качество И. С. съхранява и представя документи от името на „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД.

Ревизиращите са отбелязали също, че представените първични документи в електронен формат, не са подписани с електронен подпис. Посочили са, че не е ясно от кое лице и кога са съставени документите, както и защо не са представени при насрещната проверка по надлежния ред от представляващ дружеството или упълномощено лице. Позовали са се на чл. 54, ал. 1. т. 3 и т. 4 от ДОПК, като са подчертали, че данни от технически носители се допускат като доказателства, когато са заверени от субекта или от трето лице разпечатки на данни от технически носители /т. 3/; данни, изпратени по електронен път, когато електронният документ, в който се съдържат, е подписан с квалифициран електронен подпис /т. 4/. Предвид посочената разпоредба, ревизиращите са приели, че представените документи за „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД не следва да се кредитират като доказателство за целите на ревизионното производство.

Независимо от така констатираното, органите по приходи са анализирани представените от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД и ревизираното лице частни документи и са оспорили доказателствената им стойност и на други основания.

Не са кредитирали формалните документи /договори, приемо-предавателни протоколи и стокови разписки/ като доказателство за реално извършени доставки, при следните факти и мотиви: „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД е подписало с „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД договор за поръчка от 01.07.2021 г. Според този договор доставчикът се задължава да осигури периодично и своевременно снабдяване с резервни части и консумативи, при поискване, като е уговорено плащане по банков или касов път. Липсват доказателства за изпълнение на договореното.

На първо място, не е доказано заявяване на стоки от „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД. Във

всички приложени по преписката заявки фигурира следният текст, цит.: „Настоящата заявка се изпраща в електронен формат и е валидна без подпис и печат на заявителя.“ При така посочения текст съществено е, че липсват доказателства за електронна кореспонденция, за изпращане и получаване на заявки по електронен път и ревизиращите са приели, че не се доказва изпращане от e-mail на заявителя, нито получаване на e-mail от доставчика.

Съгласно представените от ревизираното лице „справки за разплащанията“ и според обясненията на доставчика, процесите фактури са платени в брой, но доказателства за това също липсват. В приложените по преписката четири фискални бона /само към представените от ревизираното лице фактури/ дължимата сума е посочена на един ред и липсва информация за продадените артикули. Ревизиращите са приели, че така издадените фискални бонове не отговарят на изискванията на чл. 26, ал. 1. т. 7 от Наредба МН-18/13.12.2006 г. на Министерство на финансите и няма доказателства, че са издадени към процесите фактури.

На следващо място ревизиращите са обосנוвали, че не се Доказва складиране на стоките, предаването и транспортирането им от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД към „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД, с оглед на следните факти:приложените по преписката стокови разписки са с номера, дати и съдържание, като тези на фактурите. Същите не носят никаква допълнителна информация за складирането или предаването на стоките, посочени в процесите фактури. Констатирани са също и че в приемо-предавателните протоколи към фактурите от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД не е посочено конкретното място - адрес на предаване на стоките.

Както ревизираното лице, така и доставчикът не са ангажирали конкретни писмени обяснения за транспортирането на стоки.От „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД са представени еднотипни пътни листове за периодите от м. 05.2021 г. до м. 06.2022 г. - за превозно средство „Рено Канго“, с рег. [рег.номер на МПС] , с посочен водач Б. А.. В РД е записано, че в пътните листове е посочен маршрут вилна зона - Л. [улица]- Шипченски проход №63 - вилна зона-Л., [улица]. Така посоченият маршрут е вписан в пътните листове за м. 06.2021 г., а в пътните листове за останалите периоди са вписани следните адреси: - вилна зона-Л., [улица]- бул. „Ген. Д. Н. №7“ - [улица]- вилна зона - Л., [улица]/за м. 05.2021 г./вилна зона Л., [улица]- бул. „К. М. Л. №95“ - вилна зона Л., [улица]/за м. 07.2021 г., м. 09.2021 г., м. 10.2021 г. и м. 11.2021 г./вилна зона Л., [улица]- [улица]- вилна зона Л., [улица], като в някой пътни листи фигурира и маршрут: вилна зона Л., [улица]- бул. „К. М. Л. №95“ - вилна зона Л.. [улица]/зам. 12.2021 г./вилна зона Л., [улица]- [улица]- вилна зона Л. [улица], като в някой пътни листи фигурира и маршрут: вилна зона Л. [улица]- [улица]- [улица]- вилна зона Л., [улица]/за м. 01.2022 г., м. 02.2022 г., м. 03.2022 г. и м. 04.2022 г./вилна зона Л., [улица]- [улица]- вилна зона Л. [улица]/за м. 05.2022 г. и за м. 06.2022 г./.

В пътните листове като превозвачи са вписани „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД и „МЕГА ТРАНС БГ“ ЕООД /пътен лист №381031; 381032; 381033. 381034; 381035/, като няма промяна на превозното средство, водача и направленията. Също така, в представените пътни листове не са попълнени и част от реквизитите - за водач е посочен Б. А., но липсва подпис на водача.Ревизиращите са изтъкнали, че от така представените пътни листи не е ясно каква е целта на пътуването и поради каква причина Б. А. /едноличен собственик на „М АКРО Т. БГ“ ЕООД/ е пътувал в посочените направления. Така представените пътни листове не са придружени с писмени обяснения, с твърдения или

доказателства за вида на транспортираните стоки. Не е обоснована и необходимостта от движение на стоки в посочените направления. Въпреки, че изрично са изискани при ревизията, не са представени товарителници, описи или други, от които да се установи транспортиране на конкретни по вид и количество стоки.

Също така, ревизиращите са оспорили вписаните в пътните листове маршрути за движение на превозно средство е рег [рег.номер на МПС] . Позовали са се на информацията, предоставена от А. за движението на превозно средство Рено Канго. с рег. [рег.номер на МПС] . Изтъкнали са, че съгласно справката от А., превозното средство не е пътувало до вписания във всички пътни листове адрес: с, Л.. вилна зона Врана - Л. [улица].

С оглед на горното, от страна на ревизиращите е направен извод, че не се доказва извършван транспорт на стоките /гуми, части и консумативи за МПС-та) по посочените маршрути в пътните листове, поради което е прието, че същите са създадени е цел отклонение на данъчното облагане.

2. Относно „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД и „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД:

През данъчни периоди м. 07.2021 г., м. 08.2021 г. и м. 09.2021 г. ревизираното лице е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 095.20 лв. по 19 фактури, издадени от „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД.

През данъчни периоди м. 05.2021 г., м. 06.2021 г. и м. 07.2021 г. ревизираното лице е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 14 841.00 лв. по 13 фактури, издадени от „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД.

Фактурите от „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД и „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД са с предмет на доставките: гуми, части и консумативи за МПС-та.

С искания за представяне на документи №Р-22221422002897-040-001/04.07.2022 г. и №Р-22221422002897-040-002/12.07.2022 г. от ревизираното дружество са изискани фактурите от „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД и от „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД, както и всички документи, относими към тези фактури.

Ревизираното дружество е представило само една от 19 фактури, издадени от „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД-№[ЕГН]/15.06.2021 г., с начислен ДДС - 762,00 лв. Ревизираното дружество е представило само шест от 13 фактури, издадени от „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД - №[ЕГН]/07.05.2021 г., №[ЕГН]/ 12.05.2021г., №[ЕГН]/07.05.2021г., №[ЕГН]/07.05.2021г., № [ЕГН]/ 10.05.2021 г. и №[ЕГН]/11.05.2021 г., с начислен ДДС в общ размер 7 547,60 лв.

Към така представените фактури /фактурата, издадена от „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД и шестте фактури, издадени от „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД/, са приложени фискални бонове и стокови разписки.

До издаването на РД и след това ревизираното лице не е доказало, че разполага с документ по смисъла на чл. 71, т. 1 от ЗДДС за упражненото право на данъчен кредит по останалите фактури от тези дружества: в размер на 19 333,20 лв. по 18 от фактурите, издадени от „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД, както и за данъчен кредит в размер на 7 293,40 лв. - по 7 от фактурите от „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД.

Насрещната проверка на „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД е приключила с протокол № П-22221422126322-141 -001 /19.08.2022 г. С вх. №П-22221422126322-ПРД- 00141/16,08.2022 г. от дружеството са представени само счетоводни справки: оборотна ведомост за периода 01.05.2021 г. - 31.05.2021г., аналитичен регистър на счетоводни сметки: 411 /клиенти-

702/приходи от продажби на стоки, 4532 ДДС продажби за периода 01.05.2021 г. - 31.05.2021 г., за клиент „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД, по която са отразени процесите фактури. Представен е също и аналитичен регистър на сметки 304/стоки, 4531/ ДДС покупки, 401 /доставчици, 421/персонал, 454/разчети с данъци върху доходите на ФЛ, 461/разчети, 463/разчети за здравно осигуряване, 604/разходи за заплати, 605 разходи за осигуровки с НОИ за периода 01.05.2021 г. - 31.05.2021г., аналитичен регистър на сметка 501 /каса за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г., както и счетоводни справки за начислени осигуровки и декларация образец 6.

След приключване на насрещната проверка на „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД, в ТД на НАП В. Т., с вх. №17855/26.08.2022 г. са представени част от изисканите при насрещна проверка документи заверени копия на изисканите фактури, като към всяка от фактурите са представени стокова разписка, приемо-предавателен протокол и заявка. Приложени са писмени обяснения, съгласно които разплащанията по фактурите са извършвани в брой.

Насрещната проверка на „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД е приключила с протокол за насрещна проверка №П-22221522126331-141-001/19.08.2022 г. На 16.08.2022 г., чрез електронната услуга на НАП от „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД са представени документи с вх. №П-22221522126331-ПРД-001-И/16.08.2022 г. Представени са фактури за продажба на стоки, издадени на „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД, придружени със стокови разписки, оборотна ведомост за периода 01.06.2021 г. до 30.06.2021 г. и аналитични регистри на сч. сметки 411. 304, 4531, 401 и 501. Приложени са фактури за покупки на стоки, придружени със стокови разписки от доставчици „МПМ 77“ ЕООД и „ТЕХНО АВТОКОЗМЕТИКА“ ЕООД. В писмените обяснения на „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД се твърди плащане в брой, като едновременно с това се заявява, че дружеството има сключени договори за отложено плащане. Твърди се също, че предаването на стоките е ставало на адреса за кореспонденция - [улица], където пред сградата имало паркинг, на който се извършвало претоварването, предаването и приемането на стоките. Заявява се, че превозът до мястото на предаването бил за сметка на доставчиците и с техен превоз. От „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД няма представени договори с „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД.

За фактурите от „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД и „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД, както и за придружаващите ги документи, в РД са направени аналогични констатации и изводи, като тези за фактурите от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД, а именно: „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД е подписало с „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД договор за поръчка от 12.04.2021 г. Според договора доставчикът се задължава да осигурява периодично и своевременно снабдяване на ревизираното лице с резервни части и консумативи, при поискване, като е уговорено плащане по банков или касов път.

Не е доказано и разплащане между ревизираното лице и спорните доставчици. Съгласно представените от ревизираното лице „справки за разплащанията“ и обясненията на доставчиците процесите фактури са платени в брой. Не са представени фискални бонове за всички фактури, а в приложените по преписката фискални бонове дължимата сума е посочена на един ред и липсва информация за продадените артикули. Поради това фискалните бонове не Отговарят на изискванията на чл. 26, ал. 1, т. 7 **om**

Наредба Н-18 и няма доказателства, че са издадени към процесите фактури. Също така ревизиращите са констатирани, че през м. 06.2021 г. „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД не е имало регистрирано фискално устройство. Приложените по преписката стокови разписки са е номера и дати като тези на фактурите. Съдържанието им е същото като това на фактурите и не носят никаква допълнителна информация за складирането или предаването на стоките - място на складиране и др.

Доставчиците „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД и „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД не са се ангажирали с писмени обяснения и доказателства за транспортиране на стоките по процесите фактури. Единственото доказателство за транспорт представено от ревизираното лице са множеството еднотипни пътни листове разгледани по-горе във връзка с фактурите от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД. Пътните листове не са кредитирани като доказателство за реално извършен транспорт предвид информацията, предоставена от А.. Съгласно справката от А., вписаното в пътните листове превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] не се е движило по посочените маршрути. Следователно, пътните листове не удостоверяват реален маршрут.

При горните факти ревизиращите са обосновали извод, че фактурите, издадени от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД, „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД и „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД не документират реално извършени доставки. Този извод бил подкрепен и от липсата на надлежни доказателства за използване на стоките в икономическата дейност на ревизираното лице.

„МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД е декларирало основна дейност - международен автомобилен транспорт с наети превозни средства. Съгласно представените от ревизираното лице извадки от аналитични регистри на счетоводна сметка 401/„доставчици“, фактурите за покупки на части, консумативи и гуми от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД, „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД и „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД са осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 601/разходи за материали и по кредита на счетоводна сметка 401 /„доставчици“ или при „закупуването“ резервните части и консумативи се отнасят директно на разход по дебита на счетоводна сметка 601/„разходи за материали“. Заведени са материали с данъчна основа 4 994 688,00 лв., а съгласно представените счетоводни регистри материалите не са налични в дружеството в периодите след ревизираните. Ревизираното лице не е декларирало продажби на консумативи и авточасти, а съгласно представените от него счетоводни регистри резервните части и консумативите по фактурите от спорните доставчици е следвало да бъдат използвани през ревизираните периоди, във връзка с дейността на дружеството за ремонта и експлоатацията на наетите превозни средства.

Като доказателство за ползването на консумативите и резервните части за дейността от „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД са приложени множество вътрешни приемо-предавателни протоколи /В./ за предаване на консумативи, както и сервизни карти за извършен ремонт на наетите превозни средства и влагане на резервни части. Органите по приходите са разгледали и анализирали така представените документи и са констатирани множество необясними противоречия с редица други документи, факти и обстоятелства. Констатирани не съответствия са както следва:

датите от сервизните карти е било както следва:

На 10.12.2021 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е било извън територията на България. На 07.12.2021 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] напуска границите на България през ГКПП В. и влиза в страната отново през ГКПП В. на 12.12.2021 г. На 12.12.2021 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] не е било в [населено място], т.к. за периода от 01.12.2021 г. до 15.12.2021 г. е било в Р., Градево. Б. На 19.12.2021 г. е било невъзможно превозно средство Д. с рег. [рег.номер на МПС] да е било в [населено място], ако за периода 18.12.2021 г. - 20.12.2021 г. е пътувало в Румъния. На 17.11.2021 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е било извън територията на България, т.к. на 16.11.2021 г. напуска границите на България през ГКПП В. и влиза отново в страната през ГКПП В. на 20.11.2021 г. На 15.11.2021 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е било в Ш. (Industriomradet 9, 785 42 Mockfjard, S.). На 12.10.2021 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е било във Франция. На 15.10.2021 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е било извън територията на България. На 04.02.2022 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е пътувало за Румъния. На 10.02.2022 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е било извън територията на България. На 08.02.2022 г. напуска границите на България през ГКПП В. и влиза отново в страната през ГКПП В. на 15.02.2022 г. На 17.12.2021 г. превозно средство с рег. №СВ04()2АН с пътувало от Румъния за Полша, пътуването е извършено в периода 16-18.12.2021 г. На 23.06.2021 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е било в А. (Heidestrave 11, 2433 Margarethen am M., A.). На 26.04.2022 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] с било извън територията на България. На 25.04.2022 г. напуска границите на България през ГКПП В. и влиза отново в страната през ГКПП В. на 30.04.2022 г. На 11.05.2022 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] с било в [населено място]. На 17.05.2022 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС], на 17.05.2022 г. с пътувало от [населено място] до [населено място] и не е било на адреса, който е посочен в сервизната карта в [населено място]. На 19.05.2022 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е пътувало от С. до Х. На 23.05.2022 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е пътувало от Румъния до Полша (23.05 - 25.05.2022 г., R. INTECA SRL. Alba J., P. RTV – M., PL, Lodz); на 30.05.2022 г. превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е било в [населено място] и не е пътувало от или до адреса в [населено място]. посочен в сервизната карта.

На следващо място, органите по приходи са оспорили доказателствената сила и на представените Вътрешни приемо-предавателни протоколи /В./ за предаване на консумативи на шофьори на наетите превозни средства. Съпоставили са датите на вътрешните протоколи с информацията, предоставена от самото ревизирано лице за движението на съответните превозни средства. Тази съпоставка е подробно изложена на стр. 65-81 от РД и от нея се вижда, че шофьорите и колите са били извън територията на Р.България на датите, на които според представените от ревизираното лице В. са им предавани съответните консумативи. Тук следва да се подчертае, че ревизиращите не са се усъмнили по отношение на тези обстоятелства, т. к.

съпоставката е направена въз основа на доказателствата, представени от самото ревизирано лице и на официалната информация, получена от А.. Поради това тези факти, констатирани в ревизионното производство, са приети за безспорни.

Констатираните несъответствия са, както следва: Съгласно В. от 18.03.2022 г., от 07.03.2022 г., от 21.03.2022 г., от 14.03.2022 г., от 28.03.2022 г., от 09.03.2022 г., от 09.02.2022 г., от 11.02.2022 г., от 07.02.2022 г., от 04.02.2022 г., от 14.02.2022 г., от 07.01.2022 г., от 14.01.2022 г., от 25.01.2022 г., от 11.01.2022 г., от 08.04.2022 г., от 21.04.2022 г., от 29.04.2022 г., от 19.04.2022 г. и от 15.06.2021 г. Б. А., представляващ „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД, предава на шофьорите на наетите автомобили материали и консумативи за МПС. На така посочените дати, вписаните в протоколите превозни средства и шофьори не са били на територията на Р. България. Въз основа на данните от ревизираното лице и информацията от А. е установено, че местонахождението им е било в чужбина. РД са описани и други подобни примери за несъответствие, констатирани въз основа на информацията от А./ След анализ и съпоставка на събраните доказателства е формиран извод, че не е налице реално изпълнение на доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС по фактурите от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД, „ЛЕПОВИЦА“ ЕООД и „АЛЕКСАНДЪР СТЕПИЧ“ ЕООД - и на основание чл. 68. ал. 1, т. 1 и чл. 69, във връзка с чл. 6 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 002 798,15 лв.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчнозадълженото лице е обжалвало РА № Р-22221422002897-091-001/22.12.2022г., издаден от Б. И. Б. - орган, възложил ревизията и Н. К. К. - ръководител на ревизията, пред директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място]. С Решение № 368/24.03.2023г. **е потвърден изцяло РА.**

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства, с молба от 17.11.2023 г. / л.205 от делото/, обособени в три класъора, както и на л.265-269 от делото. От ответника са представени допълнително писмени доказателства / л.250-264 от делото/.

В хода на съдебното обжалване на РА е изслушана и приета ССЧЕ / л.206-234 от делото/, оспорено от ответника. Вещото лице след извършена проверка на документите, приложени по делото и тези в административната преписка, както и проверка в счетоводството на дружеството е дало отговор на поставените му задачи.

Други доказателства не са ангажирани от страна на жалбоподателя и ответника.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, в частта потвърдена с Решение № 368/ 24.03.2023г. на директора на Дирекция на „ОДОП“ – [населено място], поради което същата се явява **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните

съображения:

По валидността на акта:

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Във връзка с дължимата проверка при обжалването на индивидуалния административен акт е и разпоредбата на чл. 168, ал. 1 АПК вр. с § 2 ДР ДОПК, която предвижда, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК. Според ал. 2 на чл. 168 АПК, съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това. Оспорваният в настоящото производство РА е нищожен поради следните съображения:

На първо място липсва спор, че дружеството –жалбоподател е регистрирано данъчнозадължено лице в ТД на НАП –С. и седалището му се намира на територия на [населено място].

По силата на чл.8 ал.1 т.3 от ДОПК компетентна териториална дирекция на НАП, относно производствата по цитирания кодекс, освен ако не е предвидено друго е ТД по седалището на юридическото лице – т.е. в конкретния случай –ТД на НАП – С..

Според разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение.

Законодателят в разпоредбата на чл. 112, ал. 2 ДОПК е указал кой може да издава ЗВР, а това са по т. 1 органи по приходите, определени от териториалния директор на компетентната териториална дирекция и по т.2. изпълнителният директор на НАП или определен от него заместник изпълнителен директор- за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Компетентната териториална дирекция се определя съобразно седалището на юридическото лице, постоянният адрес на физическото лице, адресът на управление на неперсонифицираните дружества и осигурителни каси и т.н.– арг. от чл. 8, ал. 1 ДОПК, поради което и на основание чл. 7, ал.1 ДОПК актовете по този кодекс се издават от орган по приходите при съответната компетентна териториална дирекция на НАП.

Съгласно чл.10, ал.9 ЗНАП (Нова – ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Според чл.12, ал.6 ДОПК правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични

изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8.

В процесния казус оспорваният Ревизионният акт /РА/ № Р-22221422002897-091-001/22.12.2022г. е издаден от Б. И. Б. – на длъжност началник сектор Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., орган, възложил ревизията и Н. К. К. - ръководител на ревизията - главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. Т..

Във връзка с оправомощаването на органа възложил ревизията със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221422002897-020-001/09.06.22г. - Б. И. Б. – на длъжност началник сектор Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. е приложена Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022г. на Зам. изпълнителния директор на НАП е наредено функции на компетентен орган по чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК, считано от 05.05.2022г., да изпълняват служители, за които не се прилагат правилата на чл. 7 ал.1 и чл.8 от ДОПК, измежду които е и Б. И. Б. – органът възложил ревизията.В тази заповед са посочени и имената на ревизиращия екип които са служители на ТД на НАП В. Т.. Със заповед № 3ЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, Г. Д. – заместник изпълнителен директор на НАП е оправомощен да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК.

По делото е представена Заповед № 3-ЦУ-1044/09.06.2022г. на зам.изпълнителния директор на НАП / л.36 от делото/ видно от която служители на ТД на НАП-С., посочени в Заповед № 3-ЦУ-753 от 05.05.2022г. да осъществяват производства по данъчно –осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение към заповедта / което не е приложено по делото/, за които компетентна дирекция е ТД на НАП – С.. В тази връзка съдът не може да установи дали жалбоподателя фигурира в това приложение. Възложеното ревизионно производство обаче е приключило с издаването на ревизионен акт от органи по приходите на ТД на НАП – В. Т..

На съда служебно е известна Заповед № РД-01-245/05.05.2022г. на Директора на ТД на НАП С. / цитирана в Заповед № 3-ЦУ-1044/09.06.2022г. на зам.изпълнителния директор на НАП,но отново не представена по делото/, с която на основание чл.11 ал.3 от ЗНАП във връзка с чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК и Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022г. на Зам. изпълнителния директор на НАП е наредено функции на компетентен орган по чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК, считано от 05.05.2022г., да изпълняват служители, за които не се прилагат правилата на чл. 7 ал.1 и чл.8 от ДОПК, измежду които е и Б. И. Б. – органът възложил ревизията. Анализът на горецитираните заповеди сочи, че контролното производство е възложено със ЗВР, издадена от началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – В. Т..

Компетентността на органите по приходите от ТД на НАП В. Т. е обоснована от ответника въз основа на оправомощаване на тези органи по приходите от зам.изпълнителния директор на НАП по силата на заповед № 3-ЦУ-753 от 05.05.2022 г., който от своя страна е овластен от изпълнителния директор със

заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. В случая обаче в цитираните заповеди липсват мотиви, нито са представени доказателства, каква точно е необходимостта по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК да извършат ревизия на лицето, чийто адрес на управление и седалище се намира в [населено място]. Именно обосноваването и посочването на причините, които налагат промяна на териториалната компетентност ще позволят на съда ефективно да осъществи контрол върху преценката на ръководителя на данъчната администрация за необходимостта от промяна на териториалната компетентност.

Съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 на ОСГК на Върховния съд изрично приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по - горния административен орган, в съобщението до страните по чл. 28, ал. 1 З. (отм.), в препроводителното (съпроводително) писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Такива документи не са представени по делото.

Липсата на мотиви от приходните органи за необходимостта ревизията да се извърши от органи по приходите от ТД на НАП - В. Т., вместо от ТД на НАП - С. води до извод за нищожността на издадения ревизионен акт.

Не е установена конкретната причина, която е наложила органите по приходите от ТД на НАП - В. Т. да извършат ревизията на „Макро Транс БГ“ ЕООД, вместо компетентната ТД на НАП - С., а това несъмнено се отразява на валидността на акта. / В този смисъл Решение № 7053/10.06.2024г. по адм.дело № 1104/2024г. по описа на ВАС, I-во отд./

Д. на правомощия от заместник изпълнителния директор към орган по приходите от териториална дирекция, която не е териториално компетентна спрямо ревизираното лице противоречи и на нормата на чл. 112, ал.2 от ДОПК, в която изрично е посочено, че ревизията може да се възлага от: 1. органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или от 2. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Ето защо изпълнителният директор или негов заместник, които са органи по приходите, могат да възлагат ревизия по отношение на данъчно задължени лица на територията на цялата страна, но така цитираната разпоредба не допуска възможност те да делегират правомощията си към конкретни органи по приходите от съответна ТД на НАП. В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно от изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП, компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в чл. 112, ал.2, т.2 от ДОПК са изрична компетентност

на изпълнителния директор или негов заместник, предвид което те не могат да бъдат предоставяни другиму. В този смисъл е Решение № 26/04.01.2024 г. по адм. д. № 5816/2023 г., VIII Отд. на ВАС, Решение № 176 от 09.01.2024 г. по адм. д. № 6611/2023 г., VIII Отд. на ВАС, Решение № 2675/06.03.2024г. по адм.дело №7618/2023г. по описа на ВАС, I-во отд., Решение № 4334/09.04.2024г. по адм.дело № 9520/2023г. по описа на ВАС, VIII отд. Решение № 2131/22.02.2024г. по адм.дело № 6767/2023г. по описа на ВАС, I отд., Решение № 3492/21.03.2024г. по адм.дело № 9473/2023г. по описа на ВАС, VIII отд./

Изложеното има за последица нищожност на ревизионния акт, тъй като е издаден от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП- В. Т..

Наред с това обстоятелството, че директорът на ТД на НАП- С. със Заповед №РД-01-245/05.05.2022 г. / служебно известна на съда/ е наредил функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, считано от 05.05.2022 г. да се изпълняват от поименно изброени служители, посочени в Заповед №З-ЦУ-753/05.05.2022 г. на Заместник–изпълнителен директор на НАП /за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 ДОПК/, измежду които и Б. И. Б. – органът възложил ревизията, на длъжност– Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП- В. Т., не може да обуслови надлежна компетентност на органа да възлага ревизии и по отношение на жалбоподателя доколкото Директорът на ТД на НАП- С. не притежава правомощия да определя органи по приходите, които са от друга териториална дирекция да могат да възлагат ревизия на субекти, чиято териториална дирекция е [населено място]. От друга страна по аргумент от чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК органът по приходите, който е оправомощен да възлага ревизии следва да бъде определен от териториалния директор на ТД на НАП С./за процесния случай/, който обаче няма материална и териториална компетентност спрямо органи по приходите, които са на длъжност като такива към друга териториална дирекция- ТД на НАП В. Т. и съответно не са част от подчинената му ТД на НАП С. - аргумент и от чл. 11 ЗНАП. В тази връзка по силата на цитираната заповед на Директора на ТД на НАП С., не е предоставена надлежно компетентност за възлагане на ревизии на жалбоподателя.

Липсата на териториална и материална компетентност у органа, възложил ревизията и издател на Ревизионния акт, както и липсата на доказателства за компетентност на лицата, които са участвали в ревизионното производство го прави нищожен, защото в най- общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси. Т.е. компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първото основание при оспорване на административните актове- чл.146, т.1 АПК. В случая се касае за порок, който не може да бъде отстранен. За наличието му съдът следи служебно независимо от това дали жалбоподателят се е позовал на него. При констатиране на порок, водещ до

нищожност на обжалвания акт, нищожността следва да бъде обявена с решението на съда, тъй като преценката за това е част от предметните предели на съдебната проверка - чл. 172, ал. 2 от АПК.

Предвид изложеното, оспорваният РА следва да бъде обявен за нищожен и на основание чл. 160, ал. 5 ДОПК, вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на компетентния административен орган – директора на Териториална дирекция на НАП– С., за произнасяне при съобразяване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона. С оглед на прогласяване на нищожността на акта, съдът не следва да се произнася по законосъобразността на същия.

При този изход на делото и на основание чл.161 ал.1 от ДОПК, разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени и са в общ размер на 19674.33 лева, от които 50 лева заплатена държавна такса, 450.00 лева внесен депозит за вещо лице и 19174.33 лева юрисконсултско възнаграждение, определено от съда съгласно материалния интерес по делото, по реда на чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Искането на ответника за присъждане на разноски по чл.161, ал.3 от ДОПК е неоснователно, тъй като съдът не е разгледал спора по същество. По делото не е направено възражение за прекомерност претендираното юрисконсултско възнаграждение от жалбоподателя.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София- град, трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на РА № Р-22221422002897-091-001/ 22.12.2022г., издаден от Б. И. Б. – началник сектор, възложил ревизията и Н. К. К. – гл.инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 368/24.03.2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, с който на „Макро Транс БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ап.1, чрез управителя му, са определени допълнителни данъчни задължения за ДДС по ЗДДС общо в размер на 335 780,00 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 27 328.47 лв. за д.п. от м.05.2021 г. до м.06.2022г.

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“ – [населено място], да заплати на „Макро Транс БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ап.1, сумата в размер на 19674.33 лв./ деветнадесет хиляди шестотин седемдесет и четири лева и тридесет и три стотинки/, представляващи разноски по делото.

ИЗПРАЩА, на основание чл. 173, ал.2 от АПК, вр. чл. 160, ал.5 от ДОПК, делото като преписка на директора на Териториална дирекция на НАП– С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, пред Върховния

административен съд, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: